



MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 33

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 ianuarie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
14.		42.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2017 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți
			9
		★	
	2–5	17.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2018 pentru completarea unor acte normative din domeniul construcțiilor
			9
40.		43.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2018 pentru completarea unor acte normative din domeniul construcțiilor
			10
		★	
	5	18.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății
			10
		44.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății
	6–7		11
15.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
		Decizia nr. 576 din 20 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4 ¹) din Codul de procedură penală	
			11–14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
41.		1.195/2018.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, pentru aprobarea derogării pentru unele specii de faună sălbatică
	8		15–16
		★	
16.			
	8		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru stabilirea cadrului legal, instituțional și procedural necesar aplicării Deciziei nr. 406/2009/CE privind partajarea efortului statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, astfel încât să respecte angajamentele Comunității prin limitarea creșterii emisiilor de gaze cu efect de seră până în anul 2020**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I**Aspecte generale**

Art. 1. — Prezenta lege stabilește cadrul legal, instituțional și procedural pentru aplicarea Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, cu scopul de a asigura contribuția României la respectarea angajamentului asumat de Uniunea Europeană prin limitarea creșterii emisiilor de gaze cu efect de seră până în anul 2020 până la un nivel de 19% comparativ cu nivelul emisiilor din anul 2005.

Art. 2. — Prezenta lege se aplică categoriilor de activități prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 3. — În aplicarea prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritate competentă* — autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;

b) *emisii de gaze cu efect de seră* — emisiile de dioxid de carbon (CO₂), metan (CH₄), protoxid de azot (N₂O), hidrofluorcarburi (HFC), perfluorcarburi (PFC), trifluorură de azot (NF₃), hexafluorură de sulf (SF₆) generate de categoriile de activități prevăzute în anexa nr. 1 la Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, exprimate în tone de dioxid de carbon echivalent în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE, cu excepția emisiilor generate de categoriile de activități care sunt reglementate prin Directiva nr. 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului;

c) *credite de reducere* — reprezintă unități de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prin aplicarea activităților-proiect în cadrul Protocolului de la Kyoto;

d) *unitate de reducere a emisiilor* — reprezintă o unitate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră egală cu o tonă de dioxid de carbon echivalent, provenită din activități-proiect desfășurate potrivit prevederilor art. 6 al Protocolului de la Kyoto, denumită în continuare ERU;

e) *reduceri de emisii certificate* — reprezintă o unitate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră egală cu o tonă de dioxid de carbon, provenită din activități-proiect desfășurate potrivit art. 12 al Protocolului de la Kyoto, denumite în continuare CER;

f) *autorități centrale de specialitate* — autoritățile și instituțiile publice prevăzute în anexa nr. 2;

g) *politici și măsuri trans-sectoriale* — politici și măsuri care au impact asupra a cel puțin două categorii de activități din anexa nr. 1;

h) *sectoare non-ETS* — sectoarele aferente categoriilor de activități prevăzute în anexa nr. 1;

i) *evaluarea ex-post a politicilor și măsurilor* — o analiză a efectelor atribuite unei politici sau unui grup de politici ori măsuri de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, de menținere sau creștere a absorbțiilor gazelor cu efect de seră;

j) *plan corectiv* — politici și măsuri adoptate la nivel național în vederea punerii acestora în aplicare cu scopul îndeplinirii obligațiilor specifice de reducere de emisii de gaze cu efect de seră;

k) *Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră* — bază de date electronică standardizată care conține elemente de date comune folosite la urmărirea emiterii, deținerii, transferului și anulării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, a operațiunilor cu unități de emisii de gaze cu efect de seră prevăzute de Protocolul de la Kyoto, pentru a asigura accesul publicului și confidențialitatea în mod corespunzător și pentru a garanta că nu se efectuează transferuri incompatibile cu obligațiile care decurg din Protocolul de la Kyoto;

l) *nivel anual de emisii alocate* — nivelul de emisii de gaze cu efect de seră alocate anual României pentru perioada 2013—2020, conform Deciziei 2013/634/UE de punere în aplicare a Comisiei din 31 octombrie 2013 privind ajustările aduse nivelurilor anuale de emisii alocate statelor membre pentru perioada 2013—2020 în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

CAPITOLUL II**Administrarea nivelului anual de emisii alocate pentru perioada 2013—2020**

Art. 4. — (1) Autoritățile și instituțiile publice prevăzute în anexa nr. 2 au obligația de a elabora și implementa politici și măsuri sau grupuri de măsuri sectoriale care sunt în sfera lor de competență sub coordonarea autorității competente, astfel încât volumul emisiilor de gaze cu efect de seră să nu depășească nivelul anual al emisiilor alocate, pentru orice an din perioada anterioară datei de 31 decembrie 2020.

(2) Volumul anual al emisiilor de gaze cu efect de seră este determinat prin utilizarea datelor raportate prin inventarul național al emisiilor de gaze cu efect de seră, prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 1.570/2007 privind înființarea Sistemului național pentru estimarea nivelului emisiilor antropice din surse sau al reținerilor prin sechestrare a tuturor gazelor cu efect de seră, reglementate prin Protocolul de la Kyoto, cu modificările și completările ulterioare, și a emisiilor verificate

conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Autoritatea competentă coordonează respectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1), prin intermediul Comisiei Naționale privind Schimbările Climatice a cărei activitate este reglementată de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.026/2014 pentru reorganizarea Comisiei Naționale privind Schimbările Climatice.

CAPITOLUL III

Utilizarea mecanismelor flexibile

Art. 5. — În cazul în care în unul dintre anii din perioada 2013—2020, volumul emisiilor de gaze cu efect de seră, din sectoarele non-ETS, este mai mare decât nivelul anual al emisiilor alocate din anul respectiv, autoritatea competentă utilizează mecanismele de flexibilitate prevăzute la art. 6, precum și creditele de reducere, potrivit prevederilor art. 7 în scopul îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul art. 1.

Art. 6. — (1) În cazul în care în unul dintre anii din perioada 2013—2019, volumul emisiilor de gaze cu efect de seră este mai mare decât nivelul anual al emisiilor alocate în anul respectiv, autoritatea competentă, prin intermediul Registrului Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră aflat sub jurisdicția statului român, poate transfera în anul următor un volum de până la 5% din nivelul anual de emisii alocate în anul respectiv, înainte de calcularea soldului de conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului și va avea în vedere măsuri adiționale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră care să asigure respectarea unui plafon mai mic în anul respectiv.

(2) În cazul în care în unul dintre anii din perioada 2013—2020, volumul emisiilor de gaze cu efect de seră este mai mic decât nivelul anual al emisiilor alocate în anul respectiv, autoritatea competentă poate transfera, prin intermediul Registrului Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră aflat sub jurisdicția statului român, în oricare dintre anii următori, toată cantitatea de emisii alocate în anul respectiv rămasă nefolosită după calcularea soldului de conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(3) În cazul în care în unul dintre anii din perioada 2013—2020, nivelul anual al emisiilor alocate este mai mare decât volumul emisiilor de gaze cu efect de seră în anul respectiv, autoritatea competentă vinde/împrumută/cedează unui alt stat membru al Uniunii Europene, înainte de calcularea soldului de conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, până la 5% din nivelul de emisii alocate anual într-un anumit an, cu mențiunea că, la data transferului, România trebuie să îndeplinească cerințele Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, astfel încât să respecte angajamentele Comunității prin limitarea creșterii emisiilor de gaze cu efect de seră până în anul 2020.

(4) În cazul în care în unul dintre anii din perioada 2013—2020, după calcularea soldului de conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, soldul este pozitiv, autoritatea competentă vinde/împrumută/cedează unui alt stat membru al Uniunii Europene nivelul de emisii alocate anual rămase nefolosite, dacă această intenție a

fost exprimată înainte de calcularea soldului de conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, cu mențiunea că, la data transferului, România trebuie să îndeplinească cerințele Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, astfel încât să respecte angajamentele Comunității prin limitarea creșterii emisiilor de gaze cu efect de seră până în anul 2020.

(5) Sumele care rezultă din vânzarea surplusului de emisii alocate anual, operațiuni prevăzute la alin. (3) și (4) și la art. 7 alin. (2), sunt utilizate conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 432/2010 privind inițierea și dezvoltarea schemelor de investiții verzi, cu modificările ulterioare.

(6) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), autoritatea competentă adoptă, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, modalitățile de utilizare a mecanismelor flexibile, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(7) Pentru situațiile prevăzute la alin. (3) și (4), autoritatea competentă elaborează modalitățile de utilizare a mecanismelor flexibile și le supune spre aprobare Guvernului, prin hotărâre, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Utilizarea creditelor de reducere

Art. 7. — (1) În cazul în care în unul dintre anii din perioada 2013—2020, nivelul anual al emisiilor alocate este mai mic decât volumul emisiilor de gaze cu efect de seră din anul respectiv, autoritatea competentă are dreptul de a utiliza, pentru conformare, o cantitate de credite de reducere, respectiv CER-uri și ERU-uri. Această cantitate reprezintă un procent de maximum 3% din emisiile de gaze cu efect de seră aferente României în anul 2005, pentru fiecare an de conformare, sau poate depăși procentul de 3%, ținând cont de utilizarea mecanismelor flexibile prevăzute la art. 5 alin. (6) din Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(2) În cazul în care în unul dintre anii din perioada 2013—2020, limita de folosință a creditelor de reducere nu este folosită pentru conformare, autoritatea competentă poate vinde/împrumuta/ ceda unui alt stat membru dreptul de folosință a creditelor de reducere, respectiv CER-uri și ERU-uri, egal cu 3 procente, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (6) din Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului, dacă această intenție a fost exprimată înainte de calcularea soldului de conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(3) Autoritatea competentă, prin Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră aflat sub jurisdicția statului român, poate transfera dreptul de utilizare a creditelor de reducere, respectiv CER-uri și ERU-uri, sau partea neutilizată din acest drept în unul dintre anii următori din perioada 2014—2020 doar după calcularea soldului de conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(4) Pentru situațiile prevăzute la alin. (3), autoritatea competentă adoptă, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, modalitățile de transfer al creditelor de reducere, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Pentru situația prevăzută la alin. (1) și (2), autoritatea competentă elaborează modalitățile de tranzacționare a creditelor de reducere și le supune Guvernului spre aprobare, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL V

Evaluarea progresului și furnizarea rezultatelor

Art. 8. — (1) Autoritățile și instituțiile publice prevăzute în anexa nr. 2 sunt responsabile cu furnizarea către autoritatea competentă a informațiilor privind măsurile și politicile din domeniul lor de competență, care limitează sau reduc emisiile de gaze cu efect de seră, precum și informații cu privire la evaluările ex-post ale efectelor punerii în aplicare a acestora.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi transmise către autoritatea competentă până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, cu respectarea formatului transmis de autoritatea competentă.

(3) Autoritățile și instituțiile publice prevăzute în anexa nr. 2 asigură coerența informațiilor furnizate, în baza prevederilor alin. (2), cu datele și informațiile similare care fac obiectul altor obligații de raportare.

Art. 9. — (1) Metodologia de estimare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră, ca urmare a aplicării politicilor și măsurilor din sectoarele non-ETS, aferente categoriilor de activități prevăzute în anexa nr. 1, precum și lista indicatorilor utilizați pentru monitorizarea și evaluarea impactului ex-post a aplicării politicilor și măsurilor sectoriale asupra emisiilor de gaze cu efect de seră se stabilesc și se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității competente și al conducătorilor autorităților publice centrale prevăzute în anexa nr. 2 lit. b)–f), în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), metodologia de estimare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră ca urmare a estimării stadiului și a progresului înregistrat în aplicarea politicilor și măsurilor din sectoarele non-ETS aferente categoriei de activități deșeuri, precum și lista indicatorilor utilizați pentru monitorizarea și evaluarea impactului ex-post a aplicării politicilor și măsurilor sectoriale asupra emisiilor de gaze cu efect de seră în acest sector se stabilesc și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității competente.

(3) Datele și informațiile transmise autorității competente în baza art. 8 alin. (1) se utilizează în administrarea rapoartelor potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

CAPITOLUL VI

Acțiuni de corecție ca urmare a constatării stării de nonconformare

Art. 10. — (1) Autoritatea competentă transmite autorităților și instituțiilor responsabile prevăzute în anexa nr. 2 documentul privind evaluarea stării de conformitate, în fiecare an până la data de 15 februarie, pe baza raportului prevăzut la art. 3 alin. (1) și în anexa X din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 749/2014 al Comisiei din 30 iunie 2014 privind structura, formatul, procedurile de transmitere și revizuirea informațiilor raportate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

(2) Reprezentanții autorității competente, ai autorităților publice și ai instituțiilor responsabile prevăzute în anexa nr. 2

propun măsuri sectoriale suplimentare, evaluarea impactului acestora asupra nivelului emisiilor și un calendar de punere în aplicare a măsurilor din planul corectiv în cadrul Comisiei Naționale privind Schimbările Climatice, în baza atribuțiilor prevăzute prin Hotărârea Guvernului nr. 1.026/2014, în termen de 30 de zile de la confirmarea de către autoritatea competentă a depășirii nivelului anual al emisiilor alocate.

(3) Reprezentanții autorității competente, ai autorităților publice și instituțiilor responsabile prevăzute în anexa nr. 2 asigură respectarea calendarului de punere în aplicare prevăzut la alin. (2).

(4) În situația în care cantitatea de emisii de gaze cu efect de seră depășește nivelul anual al emisiilor alocate, luându-se în considerare mecanismele de flexibilitate utilizate în conformitate cu prevederile art. 6 și 7, autoritatea competentă, autoritățile prevăzute în anexa nr. 2 și instituțiile din subordinea acestora elaborează un plan corectiv care include măsurile care trebuie puse în aplicare.

(5) Autoritatea competentă transmite planul corectiv elaborat în baza alin. (4), în termen de 3 luni de la data intrării sub incidența prevederilor alin. (4), în vederea avizării Comisiei Europene.

(6) Autoritatea competentă, împreună cu autoritățile publice și instituțiile responsabile prevăzute în anexa nr. 2, asigură cu prioritate implementarea măsurilor incluse în planul corectiv elaborat în baza prevederilor alin. (4), cu luarea în considerare a eventualelor observații primite din partea Comisiei Europene.

(7) În situația primirii unor observații din partea Comisiei Europene vizând măsurile incluse în planul corectiv transmis de România, autoritatea competentă, autoritățile publice și instituțiile responsabile prevăzute în anexa nr. 2 se reunesc, în termen de 30 de zile de la primirea observațiilor, în cadrul Comisiei Naționale privind Schimbările Climatice și propun măsuri de îmbunătățire a acestuia.

CAPITOLUL VII

Prevederi finale

Art. 11. — Agenția Națională pentru Protecția Mediului furnizează date și informații privind estimarea emisiilor de gaze cu efect de seră asociate sectoarelor de activitate prevăzute în anexa nr. 1, în acord cu atribuțiile ce îi revin prin Hotărârea Guvernului nr. 1.570/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Autoritatea competentă, autoritățile publice și instituțiile responsabile prevăzute în anexa nr. 2 asigură capacitatea instituțională necesară pentru implementarea prevederilor prezentei legi.

Art. 13. — Pentru aplicarea prevederilor prezentei legi, autoritatea competentă poate convoca reuniuni ale Comisiei Naționale privind Schimbările Climatice, ori de câte ori este cazul.

Art. 14. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

București, 8 ianuarie 2019.

Nr. 14.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

ANEXA Nr. 1**Categoriile de activități aferente sectoarelor non-ETS**

I. Energie, exceptând cele reglementate de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare:

1. Arderea combustibililor în: producția de energie, transporturi, construcții, alte sectoare, inclusiv încălzirea clădirilor;

2. Emisii fugitive din producția de energie.

II. Procese industriale și utilizarea produselor, exceptând cele reglementate de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare.

III. Agricultură

IV. Deșeuri

ANEXA Nr. 2**L I S T A****autorităților și instituțiilor responsabile pentru furnizarea informațiilor relevante pentru estimarea emisiilor asociate activităților reglementate prin Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului**

a) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului prin unitățile de specialitate cu responsabilități în domeniul managementului deșeurilor

b) Autoritatea publică centrală pentru economie

c) Autoritatea publică centrală pentru energie și resurse energetice

d) Autoritatea publică centrală pentru transporturi

e) Autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală împreună cu autoritatea sanitară veterinară și de siguranță a alimentelor

f) Autoritatea publică centrală pentru sănătate publică

g) Autoritățile publice locale și instituțiile publice, institutele de cercetare și dezvoltare, precum și alte organisme publice aflate sub autoritatea, în subordinea sau în coordonarea autorităților prevăzute la lit. a)–f)

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru stabilirea cadrului legal, instituțional și procedural necesar aplicării Deciziei nr. 406/2009/CE privind partajarea efortului statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, astfel încât să respecte angajamentele Comunității prin limitarea creșterii emisiilor de gaze cu efect de seră până în anul 2020**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru stabilirea cadrului legal, instituțional și procedural necesar aplicării Deciziei nr. 406/2009/CE privind partajarea efortului statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, astfel încât să respecte angajamentele Comunității prin limitarea creșterii emisiilor de gaze cu efect de seră până în anul 2020, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 ianuarie 2019.

Nr. 40.



PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 14 iunie 2018, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile prezentei legi se aplică numai în condițiile respectării prevederilor legislației naționale în materia prelucrării datelor cu caracter personal.”

2. După articolul 35 se introduc două noi articole, articolele 35¹ și 35², cu următorul cuprins:

„Art. 35¹. — (1) Sunt permise, fără consimțământul titularului oricărui drept de autor sau al oricărui drept conex și fără plata vreunei remunerații, reproducerea, distribuirea, comunicarea către public, punerea la dispoziția publicului, radiodifuzarea, închirierea și împrumutul unei opere sau altui obiect protejat, cu condiția ca acestea să nu contravină exploatării normale a operei și să nu îi prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor, în scopul:

a) realizării, de către o persoană beneficiară sau o persoană care acționează în numele acesteia, a unui exemplar în format accesibil al unei opere sau al unui alt obiect protejat prin drept de autor sau drepturi conexe, la care persoana beneficiară are acces în mod legal, pentru uzul exclusiv al persoanei beneficiare;

b) realizării, de către o entitate autorizată, a unui exemplar în format accesibil al unei opere sau al unui alt obiect protejat prin drept de autor sau drepturi conexe, la care persoana beneficiară are acces în mod legal sau comunicarea publică, punerea la dispoziție, distribuirea sau împrumutul, fără scop lucrativ, al unui exemplar în format accesibil către o persoană beneficiară sau o altă entitate autorizată în scopul utilizării exclusive de către o persoană beneficiară.

(2) Expresia *persoană beneficiară* prevăzută la alin. (1) înseamnă, indiferent de orice alte dizabilități, o persoană care:

a) este nevăzătoare;

b) are deficiențe de vedere ce nu pot fi corectate pentru a obține o funcție vizuală echivalentă, în esență, cu cea a unei persoane fără astfel de deficiențe și care, drept urmare, nu poate citi opere tipărite în aceeași măsură, în esență, ca o persoană care nu este afectată de o astfel de deficiență;

c) are un handicap de percepție sau dificultăți de citire și, în consecință, nu poate să citească opere imprimare în aceeași măsură, în esență, ca o persoană care nu suferă de un astfel de handicap;

d) suferă de un handicap fizic ce o împiedică să țină în mână ori să manipuleze o carte sau să își concentreze privirea ori să își miște ochii într-o măsură care ar fi acceptabilă în mod obișnuit pentru citire.

(3) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos, prevăzute la alin. (1), au următoarele semnificații:

a) *operă sau alt obiect protejat* înseamnă o operă care se prezintă sub formă de carte, publicație periodică, ziar, revistă sau alte tipuri de scrieri, notații, inclusiv partituri, precum și ilustrațiile aferente acestora, pe orice tip de suport, inclusiv în format audio, cum ar fi cărțile audio, și în format digital, care este protejată prin drept de autor sau drepturi conexe și care este

publicată sau pusă sub o altă formă la dispoziția publicului în mod legal;

b) *exemplar în format accesibil* înseamnă un exemplar al unei opere sau al unui alt obiect protejat, care este realizat într-un mod sau o formă alternativă și care îi permite persoanei beneficiare să aibă acces la opere sau alte obiecte protejate, inclusiv acces în condiții la fel de viabile și confortabile ca cele de care se bucură o persoană care nu suferă de niciuna dintre deficiențele sau de niciunul dintre handicapurile prevăzute la alin. (2);

c) *entitate autorizată* înseamnă o entitate care este autorizată sau recunoscută de un stat membru în vederea furnizării, fără scop lucrativ, către persoane beneficiare, de servicii de educație, formare pedagogică, citire adaptativă sau acces la informații, incluzând și instituțiile publice sau organizațiile fără scop lucrativ, care oferă aceleași servicii persoanelor beneficiare ca una dintre activitățile lor de bază sau dintre obligațiile lor instituționale, sau ca parte a misiunilor acestora de interes public. În scopul luării în evidență, entitățile autorizate au obligația să notifice Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, care urmează să comunice informațiile către punctul central de acces al Uniunii Europene și către punctul de acces la informații instituit de Biroul Internațional al Organizației Mondiale pentru Proprietate Intelectuală.

(4) În vederea realizării unui exemplar în format accesibil în conformitate cu prevederile alin. (1) sunt exceptate de la dreptul de reproducere:

a) orice acte necesare pentru a modifica, a converti sau a adapta o operă sau alt obiect protejat prin drept de autor sau drepturi conexe;

b) furnizarea mijloacelor necesare pentru a parcurge informațiile într-un exemplar în format accesibil;

c) modificările care ar putea fi necesare atunci când formatul unei opere sau al unui alt obiect protejat este deja accesibil pentru anumite persoane beneficiare, în timp ce ar putea să nu fie accesibil pentru alte persoane beneficiare, din cauza diferitelor deficiențe sau handicapuri sau a diferitelor grade ale respectivelor deficiențe sau handicapuri.

(5) Utilizările prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure și să respecte integritatea operei sau obiectelor protejate prin drept de autor sau prin drepturi conexe, ținând seama în mod corespunzător de modificările necesare pentru ca opera sau alt obiect al protecției să devină utilizabile în formatul accesibil.

(6) Orice dispoziție contractuală care are drept scop înlăturarea sau limitarea în orice mod a utilizărilor permise conform alin. (1) este nulă de drept.

Art. 35². — (1) Entitățile autorizate care desfășoară activitatea prevăzută la art. 35¹ alin. (1) lit. b) au obligația stabilirii și respectării unor proceduri clare și transparente cu ocazia îndeplinirii următoarelor obligații:

a) distribuie, comunică și pun la dispoziție exemplare în format accesibil numai către persoanele beneficiare sau alte entități autorizate;

b) adoptă măsurile corespunzătoare pentru a descuraja reproducerea, distribuția, comunicarea către public sau punerea la dispoziția publicului în mod neautorizat a exemplarelor în format accesibil;

c) dă dovadă de grija cuvenită atunci când tratează operele sau alte obiecte protejate, precum și exemplarele în format accesibil ale acestora și ține evidența acestor operațiuni;

d) publică și actualizează, pe site-ul propriu, dacă este cazul, sau prin intermediul altor canale online sau offline, informații cu privire la modul în care își respectă obligațiile prevăzute la lit. a)–c);

e) respectă dispozițiile legale cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor beneficiare.

(2) Orice persoană beneficiară sau entitate autorizată, din România sau din alt stat membru al Uniunii Europene, are dreptul să obțină, de la o entitate autorizată care desfășoară activitatea prevăzută la art. 35¹ alin. (1) lit. b) și care are sediul în România, un exemplar în format accesibil al unei opere sau alt obiect protejat, dacă acesta este disponibil.

(3) Entitățile autorizate din România au posibilitatea să solicite și să obțină de la o entitate autorizată din alt stat membru al Uniunii Europene un exemplar în format accesibil al unei opere sau al altui obiect protejat prin drept de autor sau drepturi conexe sau accesul la un astfel de exemplar, în condițiile legii naționale a statului respectiv.

(4) La cererea persoanelor beneficiare, a altor entități autorizate sau a titularilor de drepturi de autor, entitatea autorizată care desfășoară activitatea prevăzută la art. 35¹ alin. (1) lit. b) este obligată să pună la dispoziție, într-o formă accesibilă, următoarele informații:

a) lista operelor sau a altor obiecte protejate prin drept de autor sau drepturi conexe, pentru care dispune de exemplare în format accesibil, precizând formatele disponibile;

b) numele și datele de contact referitoare la entitățile autorizate cu care a efectuat schimburi de exemplare în format accesibil.

(5) Exportul de exemplar în format accesibil, efectuat de o entitate autorizată stabilită într-un stat membru către o țară terță, care este parte la Tratatul de la Marrakesh, precum și importul de asemenea exemplare, dintr-o țară terță, membră a Tratatului de la Marrakesh, efectuat de o persoană beneficiară sau de o entitate autorizată dintr-un stat membru, se efectuează în condițiile Regulamentului (UE) 2017/1.563 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2017 privind schimbul transfrontalier între Uniune și țările terțe de exemplare în format accesibil ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției prin drept de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimare.”

3. La articolul 142 alineatul (4), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) în cazul în care orice act de reproducere, distribuire, transformare, extragere sau reutilizare se face în scopul prevederilor art. 35¹.”

4. La articolul 145 alineatul (1), literele e) și i) se abrogă.

5. La articolul 145, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dreptul de comunicare publică a operelor muzicale este supus gestiunii colective extinse. În acest caz, organismul de gestiune colectivă reprezentativ îi reprezintă și pe autorii și titularii de drepturi care nu au acordat mandat. Autorul sau titularul de drepturi are libertatea să înlăture producerea efectelor gestiunii colective extinse printr-o notificare transmisă

cu 30 de zile înainte organismului de gestiune colectivă reprezentativ.”

6. La articolul 146 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) drepturile online asupra operelor muzicale, prevăzute la art. 173;”.

7. La articolul 162, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) să ceară utilizatorilor sau intermediarilor acestora să furnizeze, în format scris și electronic, în termen de 30 de zile de la solicitare, informațiile și documentele solicitate pentru determinarea cuantumului remunerațiilor, precum și informații privind operele utilizate, ștampilate și semnate de reprezentantul legal;”.

8. La articolul 181 alineatul (1), după litera m) se introduce o nouă literă, litera m¹), cu următorul cuprins:

„m¹) ține evidența entităților autorizate să desfășoare activitățile prevăzute la art. 35¹ alin. (1) lit. b) și furnizează atât Comisiei Europene, cât și punctului de acces la informații instituit de Biroul Internațional al Organizației Mondiale pentru Proprietate Intelectuală denumirea și datele de contact ale entităților autorizate, precum și orice alte date colectate în urma comunicării voluntare a acestora, de către entitățile autorizate;”.

9. La articolul 185, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Titularii de drepturi care au instituit măsuri tehnice de protecție au obligația de a pune la dispoziția beneficiarilor excepțiilor prevăzute la art. 35 alin. (1) lit. a), c) și e), art. 35 alin. (2) lit. d) și e), art. 35¹ și 39 mijloacele necesare pentru accesul legal la opera sau la oricare alt obiect al protecției. Totodată, aceștia au dreptul să limiteze numărul copiilor realizate în condițiile de mai sus.”

10. La articolul 190, după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) încălcarea prevederilor art. 35² alin. (2) și, de către utilizatori, a prevederilor art. 162 lit. f).”

11. La articolul 209, după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) Directiva (UE) nr. 2017/1.564 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 septembrie 2017 privind anumite utilizări permise ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției prin drept de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimare și de modificare a Directivei 2001/29/CE privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 242 din data de 20 septembrie 2017.”

★

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2017/1.564 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 septembrie 2017 privind anumite utilizări permise ale anumitor opere și ale altor obiecte ale protecției prin drept de autor și drepturi conexe în beneficiul persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimare și de modificare a Directivei 2001/29/CE privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 242 din data de 20 septembrie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 8 ianuarie 2019.
Nr. 15.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 ianuarie 2019.
Nr. 41.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2017 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75 din 11 octombrie 2017 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 13 octombrie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 8 ianuarie 2019.
Nr. 16.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2017 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2017 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 ianuarie 2019.
Nr. 42.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2018 pentru completarea unor acte normative din domeniul construcțiilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84 din 13 septembrie 2018 pentru completarea unor acte normative din domeniul construcțiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 18 septembrie 2018, cu următoarea modificare:

— **Articolul II se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**Art. II.** — După alineatul (1) al articolului 41 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 30 septembrie 2016, cu modificările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

«(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) pentru lucrările de infrastructură rutieră și feroviară de interes național, Regulamentul privind recepția construcțiilor din domeniul infrastructurii rutiere și feroviare de interes național se elaborează de Ministerul Transporturilor, se avizează de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 8 ianuarie 2019.
Nr. 17.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2018 pentru completarea unor acte normative din domeniul construcțiilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2018 pentru completarea unor acte normative din domeniul construcțiilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 ianuarie 2019.
Nr. 43.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88 din 29 noiembrie 2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 974 din 7 decembrie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 8 ianuarie 2019.
Nr. 18.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 88/2017 pentru modificarea și
completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul
sănătății**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 ianuarie 2019.
Nr. 44.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 576**
din 20 septembrie 2018**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4¹)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4¹) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nelu Iordache în Dosarul nr. 38.002/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.060D/2016.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că, potrivit normelor de procedură penală în vigoare, procurorul are obligația de a audia inculpatul numai atunci când înlocuiește controlul judiciar cu o măsură preventivă mai grea sau când impune inculpatului ca, pe timpul controlului judiciar, să respecte una sau mai multe obligații noi. Legiuitorul nu a prevăzut obligația procurorului de a audia inculpatul cu ocazia soluționării unei cereri de revocare a măsurii controlului judiciar simplu sau pe cauțiune, așa cum nu a prevăzut o atare obligație nici în cazul înlocuirii controlului judiciar pe cauțiune cu măsura controlului judiciar simplu, deoarece, în aceste situații, nu intervin — din perspectiva inculpatului — măsuri noi, astfel că dispozițiile art. 242 alin. (4¹) din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere dreptului la apărare, consacrat de prevederile art. 24 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 38.002/3/2016, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4¹) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Nelu lordache cu ocazia soluționării plângerii împotriva ordonanței procurorului prin care a fost respinsă cererea de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 242 alin. (4¹) din Codul de procedură penală încalcă dreptul la apărare. În acest sens arată că, la data de 15 septembrie 2016, a formulat cerere de revocare a măsurii controlului judiciar, cerere soluționată de către procuror, potrivit prevederilor art. 242 alin. (4¹) din Codul de procedură penală, „fără însă a fi citat și audiat în prezența apărătorului ales, obligație care revenea organului de urmărire penală, conform dispozițiilor art. 242 alin. (8) și ale art. 212 din Codul de procedură penală”. Consideră că o atare interpretare a prevederilor de lege — incidente în speță — este confirmată și de jurisprudența Curții Constituționale, care, printr-o decizie din 4 octombrie 2016, a constatat că dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 212 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală. Arată că decizia menționată este una de interpretare, argumentele Curții fiind aplicabile în orice situație similară. În aceste condiții, având în vedere că exercitarea efectivă și deplină a dreptului la apărare în faza de urmărire penală — în legătură cu măsurile preventive — presupune citarea și ascultarea inculpatului în prezența unui apărător, consideră că și în cazul soluționării cererii de revocare a măsurii, pentru identitate de rațiune, este obligatorie o astfel de conduită din partea organului judiciar, indiferent că este vorba de procuror sau de judecător. De altfel, prin modificările aduse dispozițiilor art. 242 din Codul de procedură penală, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, a fost schimbată doar competența de soluționare în faza de urmărire penală a cererii de revocare a măsurilor preventive ale controlului judiciar și controlului judiciar pe cauțiune — prin introducerea alineatelor (4¹) și (4²) și modificarea alineatului (5) al textului de lege menționat —, dar procedura de soluționare a cererii a rămas cea prevăzută de alineatul (8) al art. 242 din Codul de procedură penală, potrivit căruia: *„Când inculpatul este prezent, soluționarea cererii se face numai după ascultarea acestuia asupra tuturor motivelor pe care se întemeiază cererea, în prezența unui avocat ales sau numit din oficiu. Cererea se soluționează și în lipsa inculpatului, atunci când acesta nu se prezintă, deși a fost legal citat sau când, din cauza stării de sănătate, din cauză de forță majoră ori stare de necesitate, nu poate fi adus, dar numai în prezența avocatului, ales sau numit din oficiu, căruia i se dă cuvântul pentru a pune concluzii.”* Întrucât legea nu distinge în funcție de calitatea organului judiciar care soluționează cererea sau de natura cererii (de revocare sau de înlocuire a măsurilor preventive), reiese că nici interpretul nu trebuie să distingă, potrivit principiului *„ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus”*, astfel încât „citarea și ascultarea inculpatului în prezența apărătorului ales sunt obligatorii și la soluționarea de către procuror a cererii de revocare a măsurii în faza de urmărire penală”.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4¹) din Codul de procedură penală este întemeiată prin raportare la prevederile art. 24 din Constituție. Astfel, arată că textul constituțional menționat nu condiționează în niciun fel dreptul la apărare al părților în cursul procesului și nu distinge în funcție de natura și de fazele procesului. Dreptul la apărare este un drept complex, care nu se rezumă doar la asistare juridică din partea unui avocat, ci include toate prerogativele și posibilitățile acordate de lege părților pentru apărarea intereselor lor, printre care se numără și ascultarea părților. Or, în faza de urmărire penală, pentru soluționarea de către procuror a unei cereri de revocare a măsurii controlului judiciar, se justifică citarea și ascultarea în prealabil a inculpatului aflat sub imperiul unei măsuri preventive, în vederea asigurării exercitării depline și efective a dreptului la apărare. Judecătorul de drepturi și libertăți amintește că legiuitorul a reglementat și alte situații în care, în faza de urmărire penală, procurorul poate dispune, din oficiu sau la cererea motivată a inculpatului, cu privire la obligațiile aferente măsurii preventive a controlului judiciar, după ascultarea inculpatului, potrivit prevederilor art. 215 alin. (8) din Codul de procedură penală. De altfel, printr-o decizie din 4 octombrie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 212 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (4¹) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Arată că textul de lege criticat aduce anumite clarificări cu privire la situația revocării măsurilor preventive ale controlului judiciar și controlului judiciar pe cauțiune. Astfel, în faza de urmărire penală, pentru motive de celeritate, procurorul este cel care dispune revocarea măsurilor preventive ale controlului judiciar și controlului judiciar pe cauțiune, precum și înlocuirea acestor măsuri între ele, chiar dacă măsura a fost luată de către judecătorul de drepturi și libertăți. Totodată, consideră că prevederile de lege criticate ar trebui coroborate cu dispozițiile art. 212 din Codul de procedură penală, referitoare la luarea măsurii controlului judiciar de către procuror, potrivit cărora procurorul dispune citarea inculpatului aflat în stare de libertate, măsura respectivă putând fi luată numai după audierea inculpatului, în prezența avocatului ales ori numit din oficiu.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 242 alin. (4¹) din Codul de procedură penală,

introduse prin art. II pct. 57 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(41) În cursul urmăririi penale, revocarea măsurilor preventive ale controlului judiciar și controlului judiciar pe cauțiune, precum și înlocuirea acestor măsuri între ele se dispun de procuror, chiar dacă măsura a fost luată de către judecătorul de drepturi și libertăți. La înlocuirea măsurii preventive a controlului judiciar cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, dispozițiile art. 216 alin. (1) și (3) și art. 217 se aplică în mod corespunzător.”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 242 alin. (1) din Codul de procedură penală, măsura preventivă se revocă, din oficiu sau la cerere, în cazul în care au încetat temeiurile care au determinat-o ori au apărut împrejurări noi din care rezultă nelegalitatea măsurii. Față de încetarea de drept a măsurilor preventive, care este determinată de existența unui obstacol legal în menținerea acestora, revocarea implică o apreciere asupra persistenței sau nu a temeiurilor de fapt și de drept ce au fost avute în vedere la momentul luării, prelungirii sau menținerii măsurilor preventive ori asupra existenței unor temeiuri noi care să impună menținerea acestora. Astfel, spre deosebire de încetarea de drept, care se constată, revocarea măsurii preventive se dispune, implică un act procesual de dispoziție din partea organului judiciar, o evaluare a gradului în care temeiurile inițiale au dispărut ori se mențin. Pe de altă parte, față de înlocuirea măsurilor preventive — care, de asemenea, se dispune —, revocarea presupune dispariția oricărui temei pentru a subsista vreo măsură preventivă, în timp ce înlocuirea este determinată de modificarea temeiurilor avute în vedere la luarea, prelungirea sau menținerea măsurii preventive.

14. Curtea observă că există două ipoteze în care măsurile preventive se revocă, și anume atunci când au încetat temeiurile care au determinat luarea, prelungirea sau menținerea măsurii preventive, respectiv atunci când au apărut împrejurări noi, din care rezultă nelegalitatea măsurii preventive. Prima ipoteză vizează situația în care, la momentul anterior — cel al luării, prelungirii sau menținerii măsurii preventive —, au existat, în fapt și în drept, temeiurile care să o justifice, însă ulterior, în intervalul cuprins între luarea/prelungirea/menținerea măsurii și momentul discutării solicitării de revocare, aceste temeiuri au dispărut — datorită dinamicii anchetei penale, a faptelor și împrejurărilor noi descoperite ori a clarificării situației de fapt, datorită conduitei adoptate de inculpat —, astfel încât nu mai există temeiuri corespunzătoare pentru a justifica măsura procesuală. A doua ipoteză are în vedere împrejurarea în care de la bun început au lipsit temeiurile pentru luarea, prelungirea sau menținerea măsurii preventive, din cauza unor împrejurări preexistente, dar necunoscute organului judiciar. Nu este vorba, așadar, despre o ignorare de către organul judiciar a dispozițiilor legale privind luarea măsurilor preventive, ci despre necunoașterea unor împrejurări — ce au fost cunoscute ulterior, fiind astfel împrejurări noi — care, dacă ar fi fost știute, ar fi condus la imposibilitatea legală de a se dispune luarea respectivei măsurii preventive.

15. De asemenea, Curtea reține că atât caracterul de excepție pe care îl are luarea măsurilor preventive în procesul penal, cât și necesitatea respectării cu strictețe a principiului legalității în luarea, prelungirea sau menținerea măsurilor preventive au determinat legiuitorul să reglementeze în sarcina organelor judiciare obligația de a verifica, la cerere sau din oficiu, ori de câte ori sunt chemate a se pronunța asupra măsurilor preventive anterior dispuse, dacă acestea continuă să fie întemeiate în fapt și în drept, dacă sunt întrunite acele condiții prevăzute de lege pentru ca ele să fie instituite sau menținute. Aceste verificări sunt întreprinse atât la cererea suspectului sau inculpatului — prin posibilitatea de a formula cereri de constatare a încetării de drept, de revocare sau de înlocuire a măsurii preventive, respectiv prin posibilitatea de a formula căi de atac împotriva luării, prelungirii sau menținerii măsurilor preventive —, cât și din oficiu, în situațiile impuse de lege [de exemplu, ipotezele reglementate de dispozițiile art. 207 alin. (2), ale art. 208 alin. (2) și ale art. 234 alin. (1) din Codul de procedură penală].

16. În analiza temeiurilor mai sus menționate, textul art. 242 alin. (1) din Codul de procedură penală nu face distincție între temeiurile de fapt și cele de drept, astfel că dispariția oricăror dintre acestea poate conduce la revocarea măsurii preventive, organul judiciar fiind obligat să le analizeze deopotrivă. Temeiurile de drept se referă atât la îndeplinirea condițiilor generale privind luarea măsurilor preventive prevăzute de dispozițiile art. 202 din Codul de procedură penală, cât și a condițiilor specifice prevăzute pentru fiecare măsură preventivă (de exemplu, cazurile de arestare preventivă stabilite de prevederile art. 223 din Codul de procedură penală). Curtea observă că nelegalitatea măsurii preventive — ca premisă a revocării acesteia — nu ar putea rezulta însă și din nerespectarea dispozițiilor legale ce reglementează procedura de luare, prelungire sau menținere a măsurii preventive. Temeiurile de fapt sunt cele legate de fapta imputată suspectului sau inculpatului, de persoana și conduita acestuia, împrejurări care se impun a fi analizate pentru luarea, prelungirea sau menținerea unei măsurii preventive.

17. În ceea ce privește procedura revocării măsurilor preventive, Curtea reține că aceasta se dispune la cerere sau din oficiu, competența de a dispune revocarea fiind stabilită în raport cu tipul măsurii preventive a cărei revocare se cere, respectiv cu stadiul în care se află cauza. Potrivit unei simetrii juridice, măsura preventivă se revocă fie de către organul judiciar care a dispus-o, fie — în măsura în care cauza nu se mai află sau nu se mai poate afla în fața acestuia — de către organul judiciar căruia i-ar reveni competența de a lua măsura respectivă la momentul discutării cererii de revocare. Dispozițiile art. 242 alin. (41) fraza întâi teza finală din Codul de procedură penală instituie însă o excepție cu privire la controlul judiciar — simplu sau pe cauțiune —, care poate fi revocat de procuror, chiar dacă a fost dispus de judecătorul de drepturi și libertăți.

18. Conform prevederilor art. 242 alin. (4) fraza întâi din Codul de procedură penală, în cazul în care măsura preventivă a fost luată în cursul urmăririi penale de către procuror sau de către judecătorul de drepturi și libertăți, organul de cercetare penală are obligația să îl informeze de îndată, în scris, pe procuror despre orice împrejurare care ar putea conduce la revocarea sau înlocuirea măsurii preventive. Astfel, în faza de urmărire penală, procurorul — din oficiu, primind informarea organului de cercetare penală, sau la cererea suspectului ori inculpatului — are competența de a dispune, prin ordonanță, revocarea măsurilor preventive ale reținerii, controlului judiciar și

controlului judiciar pe cauțiune, ultimele două indiferent dacă au fost dispuse de procuror sau de judecătorul de drepturi și libertăți.

19. Curtea constată că nu poate fi reținută critica formulată de autorul excepției potrivit căreia dispozițiile art. 242 alin. (4)¹ din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare, pe motiv că soluționarea de către procuror a cererii de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar nu se face cu citarea și audierea inculpatului, în prezența unui apărător.

20. În acest sens, Curtea reține că, prin introducerea dispozițiilor alin. (4)¹ în textul art. 242 din Codul de procedură penală — prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 —, atât revocarea măsurilor preventive ale controlului judiciar și controlului judiciar pe cauțiune, cât și înlocuirea acestor măsuri între ele — în cursul urmăririi penale — au fost date în competența procurorului, chiar dacă măsura a fost luată de către judecătorul de drepturi și libertăți.

21. Este adevărat că, referitor la înlocuirea măsurii preventive a controlului judiciar cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, legiuitorul a prevăzut, în cuprinsul art. 242 alin. (4)¹ fraza a doua din Codul de procedură penală, că dispozițiile art. 216 alin. (1) și (3) și ale art. 217 se aplică în mod corespunzător, ceea ce înseamnă că se aplică și prevederile art. 212—215¹ din cod, inclusiv dispozițiile art. 212 alin. (1) și (3) privind citarea inculpatului aflat în stare de libertate sau aducerea inculpatului aflat în stare de deținere, precum și audierea inculpatului, în prezența avocatului ales ori numit din oficiu, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 209 alin. (6)—(9) din același cod. O atare reglementare este pe deplin justificată, având în vedere faptul că este pusă în discuție înlocuirea unei măsuri preventive (controlul judiciar) cu o alta mai grea (controlul judiciar pe cauțiune).

22. În ceea ce privește însă revocarea de către procuror a măsurilor preventive ale controlului judiciar și controlului judiciar pe cauțiune, Curtea observă că o precizare similară cu privire la procedura de urmat nu este necesară — sub aspectul asigurării exercitării efective și depline a dreptului la apărare al inculpatului în faza de urmărire penală —, întrucât toate garanțiile aferente dreptului la un proces echitabil, inclusiv componenta referitoare la dreptul la apărare, sunt prevăzute la momentul luării de către procuror a acestor măsuri — sediul materiei fiind reprezentat de dispozițiile art. 212, respectiv ale art. 216 alin. (3) coroborate cu

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nelu Iordache în Dosarul nr. 38.002/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 242 alin. (4)¹ din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

cele ale art. 212 din Codul de procedură penală —, precum și la momentul prelungirii lor de către procuror, prevederile art. 212 alin. (1) și (3) aplicându-se în mod corespunzător, în temeiul dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) fraza finală, respectiv ale art. 216 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 215¹ alin. (2) fraza finală din Codul de procedură penală. De altfel, chiar prin decizia invocată de autorul excepției în sprijinul motivării sale — și anume Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 28 noiembrie 2016 —, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 212 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală.

23. Curtea constată că, așa cum s-a arătat mai sus, spre deosebire de înlocuirea de către procuror a măsurilor preventive ale controlului judiciar și controlului judiciar pe cauțiune, între ele, înlocuire care este determinată de modificarea temeiurilor avute în vedere la luarea sau prelungirea acestor măsuri, revocarea presupune dispariția oricărui temei pentru a subzista vreo măsură preventivă. Prin urmare, în cazul revocării de către procuror a măsurilor preventive ale controlului judiciar și controlului judiciar pe cauțiune, inculpatul nu poate susține că este expus din nou riscurilor pe care le presupun luarea și, respectiv, prelungirea măsurii, întrucât el se află deja sub puterea măsurii preventive dispuse de procuror, având un anumit conținut și o anumită durată de timp — aspecte care nu pot fi modificate în dezavantajul inculpatului cu ocazia soluționării cererii acestuia de revocare a măsurii.

24. În plus, în temeiul dispozițiilor art. 242 alin. (4)² coroborate cu cele ale art. 213 din Codul de procedură penală, împotriva ordonanței prin care a fost respinsă cererea de revocare a controlului judiciar — simplu sau pe cauțiune —, în termen de 48 de ore de la comunicare, inculpatul poate formula plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond. Totodată, Curtea observă că judecătorul poate revoca măsura controlului judiciar sau controlului judiciar pe cauțiune nu doar în cazul în care admite plângerea împotriva ordonanței prin care procurorul a respins cererea de revocare, ci și în cazul în care admite plângerea împotriva ordonanței prin care procurorul a luat sau a prelungit măsura.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN

pentru aprobarea derogării pentru unele specii de faună sălbatică

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 103.184/NM din 18.09.2018 al Direcției biodiversitate, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 389/CJ din 2.10.2018,

luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatică, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă recoltarea unui număr de exemplare din specii de faună sălbatică în raza aeroporturilor Aurel Vlaicu—Băneasa și Henri Coandă—Otopeni, după cum urmează:

- a) *Corvus frugilegus* — 500 de exemplare;
- b) *Corvus corone cornix* — 500 de exemplare;
- c) *Corvus monedula* — 150 de exemplare;
- d) *Pica Pica* — 500 de exemplare;
- e) *Phasianus colchicus* — 80 de exemplare;
- f) *Perdix perdix* — 50 de exemplare;
- g) *Sturnus vulgaris* — 800 de exemplare;
- h) *Streptopelia decaocto* — 80 de exemplare;
- i) *Anas platyrhynchos* — 30 de exemplare;
- j) *Ardea cinerea* — 30 de exemplare;
- k) *Turdus pilaris* — 50 de exemplare;
- l) *Vanellus vanellus* — 20 de exemplare;
- m) *Larus argentatus* — 50 de exemplare.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la 31 decembrie 2019.

(2) Recoltarea exemplarelor din speciile prevăzute la art. 1 se va face prin împușcare.

(3) Recoltarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică în condițiile alin. (2) se realizează numai de către Asociația Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Lunca București, denumită în continuare *beneficiarul*, cu personal tehnic de specialitate și cu respectarea prevederilor Legii vânătorii și protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru activitatea prevăzută la alin. (3) se va solicita și se va obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) În termen de 30 de zile de la data capturării, *beneficiarul* are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 45 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul mediului,
GrațIELA-LeocADIA GAVRILESCU

— model —

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

Solicitant

Specia pentru care s-a acordat derogarea

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația specimenelor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

 În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare

(Atașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

